Opłata pocztowa
uiszczona gotówką

Rok. I. Kraków, dnia 10 czerwca 1937. Nr. 3

BIULETYN BUCHALTERYJNO-SKARBOWY

WYDAWNICTWO BIURA BUCHALTERYJNO-REWIZYJNEGO
rzeczoznawcy sąd. P. DIAMANTA
Adres Redakcji i Adm.: Kraków, Grodzka 13, tel. 131-12.

Usprawnić i zracjonalizować prowadzenie ksiąg handlowych.

Jak w każdym zawodzie, tak też i w dziedzinie księgowości kupieckiej pokutują rozliczne przesądy, które należy przypisać duchowi konserwatywnemu i niechęci do wprowadzania inowacyj, panującym wśród kupców i buchalterów. Na domiar — przeważny ogół dzisiejszych buchalterów nie może się niestety wykazać posiadaniem odpowiednich i rozległych wiadomości, jakie z uwagi na skomplikowany stan ustawodawstwa skarbowego są niezbędne przy prowadzeniu racjonalnych ksiąg handlowych.

Temu też przypisać należy, że po wielu biurach napotykać można na najrozmaitsze dziwolągi kultywowane ku wielkiej szkodzie przedsiębiorstw, wtedy, gdy przez proste a tanie inowacje można nietylko oszczędzić znaczne sumy, ale i postawić księgowość na poziomie, wykluczającym wszelkie niespodzianki przy rewizjach i wymiarach podatkowych, jak też i przy samej kalkulacji.

Do czego doprowadza powyższy stan rzeczy, niech wystarczy wskazanie przypadku, napotkanego przez nasze Biuro w jednej z najpoważniejszych firm krakowskich. W firmie tej od wielu lat prowadzi się księgi handlowe systemem amerykańskim, przy którym operuje się dziennikiem amerykańskim olbrzymiej wielkości, przekraczającym znacznie wymiary dużego biurka. Dziennik ten zostaje specjalnie dla tej firmy każdego roku drukowany, i kosztuje on zł. 130.— (sto trzydzieści), podczas, gdy zupełnie wystarczający byłby dziennik za zł. 15.— przy równoczesnym uproszczeniu systemu. Siła zatrudniona w tej firmie pracuje stale od rana do godziny 10-tej w nocy, nie mogąc nadążyć rosnącym zaległościom, mimo, że ma do pomocy siłę buchalteryjną. Na zwróconą uwagę o konieczności zracjonalizowania tej księgowości, buchalterka przeciwna była wszelkim zmianom, tłumacząc się jedynie **„przyzwyczajeniem"**.

Ten drobny przykład wskazuje najdobitniej, jak przeważający ogół przedsiębiorstw daleki jest jeszcze od zrozumie-

nia konieczności ustawicznego dążenia do ulepszania systemów księgowości.

Błędne jest mniemanie tego przedsiębiorcy, który sądzi, że wystarczające jest prowadzenie księgowości jedynie w tym celu, by ją móc tylko pokazać władzom skarbowym. Ileż to pieniędzy i czasu zaoszczędziłby sobie ten, któryby zawczasu jeszcze przed odrzuceniem ksiąg handlowych przez władze skarbowe, zasięgnął porady fachowca. Przez zasięgnięcie porady fachowca w dziedzinie księgowości, a tym samym przez reorganizację swojej księgowości i jej uproszczenie, przedsiębiorca nie tylko umożliwia przeprowadzenie dokładnej kalkulacji w swoim przedsiębiorstwie oraz stopnia rentowności, ale również usprawnia działanie swojej buchalterii, osiągając z niej maksimum korzyści.

Niema jednak mowy o jakichkolwiek zmianach na lepsze w tym względzie tak długo, dopóki ogół przedsiębiorców nie zrozumie tej elementarnej prawdy, że w obecnych warunkach, buchalteria musi być prowadzona oraz nadzorowana przez specjalistów i fachowców buchalteryjnych, znawców prawa skarbowego i podatkowego, posiadających rozległą rutynę i wolnych od przesądów oraz traktowanych jako mężów zaufania przedsiębiorstw.

Sądzimy zresztą, że postępujący bieg wypadków, a zwłaszcza zaostrzenie wymogów, stawianych przez władze skarbowe w zakresie prowadzenia ksiąg handlowych, zmusi wcześniej czy później wszystkich kupców do uznania powyższych prawd i co najważniejsze — do zrealizowania ich w praktycznym życiu.

Postępowanie odwoławcze w sprawach podatkowych

Z chwilą doręczenia nakazu płatniczego na podatek zakończone zostaje tzw. postępowanie wymiarowe, a rozpoczyna się postępowanie odwoławcze, którego tok uregulowany jest Działem III (art. 101 — 118) Ordynacji Podatkowej.

Postępowanie odwoławcze, które służy obronie płatnika podatkowego przed niesłusznym wymiarem podatkowym, zostało przez ustawę szczegółowo uregulowane. Od należytego ujęcia odwołania podatkowego, zależy wynik tego postępowania i dlatego należy w pierwszym rzędzie zapoznać się z dotyczącymi normami prawnymi; często bowiem wadliwie czy niewłaściwie sporządzone odwołanie przesądza z góry całą obronę płatnika, a następnie uniemożliwia mu wzgl. czyni z góry beznadziejną ewentualną skargę do Najwyższego Trybunału Administracyjnego, — jaka przysługuje na decyzję Komisji Odwoławczej.

Z drugiej strony odwołanie podatkowe musi być oparte na danych zgodnych z rzeczywistym stanem rzeczy, gdyż po myśli art. 176 O. P. płatnik, podający w swoim odwołaniu świadomie nieprawdziwe dane naraża się na surowe kary.

Ordynacja Podatkowa przyznaje przedewszystkim płatnikowi prawo żądania tzw. podstaw wymiaru. Jest to doniosły przywilej płatnika, który umożliwia mu zapoznanie się z materiałem, jakim dysponowała władza skarbowa przy wydaniu nakazu, a w konsekwencji umożliwia mu zwalczanie tego materiału.

Władza wymiarowa, tj. ta władza, która wydała nakaz obowiązana jest na żą-

danie płatnika, postawione przed upływem terminu do wniesienia odwołania, udzielić mu podstaw wymiaru bądź ustnie, bądź też na żądanie pisemne — na piśmie. — Z różnych względów wskazane jest zażądanie podstaw wymiaru na piśmie. Postawienie takiego żądania zawiesza bieg terminu odwoławczego do dnia, w którym uzasadnienie zostanie doręczone. Jeżeli więc płatnik otrzymał nakaz np. dnia 5. maja, a postawił takie żądanie dnia 7. maja i doręczono mu uzasadnienie wymiaru dnia 14. maja, wówczas pozostaje mu jeszcze po otrzymaniu uzasadnienia 28 dni do wniesienia odwołania.

Termin do odwołania podatkowego jest obecnie uregulowany jednolicie dla wszystkich podatków i wynosi 30 dni. Do terminu tego nie wlicza się dnia, w którym nastąpiło doręczenie nakazu. Jeżeli koniec terminu przypada na niedzielę lub ustawowe święto, to odwołanie może być wniesione jeszcze w najbliższym dniu powszednim. Wystarczy w ostatnim dniu nadanie odwołania listem poleconym.

Odwołanie wnosi się do tej władzy wymiarowej, która wydała nakaz.

Odwołanie musi być pisemne i powinno zawierać:

Imię, nazwisko i adres osoby odwołującej się, wskazanie konkretnych zarzutów przeciwko ustaleniom władzy wymiarowej oraz wskazanie, w jakim kierunku żąda się zmiany, wskazanie środków dowodowych, podpis płatnika. Wprawdzie odwołanie ulega rozpoznaniu, choćby nie zawierało wszystkich powyższych danych, byleby tylko z treści jego wynikało, że stanowi ono odwołanie przeciwko nakazowi i że płatnik, uważając nakaz za krzywdzący, żąda jego zmiany, — tym niemniej jednak należy we własnym interesie odwołanie wygotować zgodnie ze wskazaniami ustawy. Wskazane jest sporządzać odwołanie z kopią, a przy wniesieniu zażądać na kopii urzędowego potwierdzenia odbioru (opłata stemplowa 20 gr.). Kopię należy starannie przechowywać wraz z dotyczącym nakazem.

Ponieważ Ordynacja Podatkowa żąda podania w odwołaniu dokładnego określenia, w jakim kierunku żąda się zmiany nakazu, przeto należy odpowiednio sformułować żadanie odwoławcze przez podanie konkretnych cyfr itd. (np. że żąda się obniżenia wymiaru do kwoty zł. 10.000.—).

Płatnik może w swoim odwołaniu powoływać wszelkie dowody celem stwierdzenia przytoczonych w odwołaniu okoliczności, chyba, że dowodów tych nie przedstawił przed wydaniem nakazu, mimo, że był do tego zobowiązany z ustawy, lub na wezwanie władzy wymiarowej.

Płatnik może również żądać w odwołaniu, by go wezwano na posiedzenie Komisji Odwoławczej celem złożenia ustnych wyjaśnień. Jestto doniosłe prawo płatnika, które umożliwia mu bezpośrednią obronę swego stanowiska przed komisją odwoławczą, — co jak wiadomo — może być o wiele skuteczniejsze niż suche pismo. Jeżeli płatnik postawi takie żądanie, natenczas musi przy wniesieniu odwołania uiścić opłatę w wysokości pół proc. od kwoty spornego podatku, niemniej jednak niż 2 zł. i nie więcej niż 50 zł.

Odwołanie może być wprawdzie cofnięte, lecz cofnięcie wymaga zgody władzy wymia-

Importerzy!

Pozwolenia przywozu będą wydawane jedynie importerom prowadzącym prawidłowe księgi handlowe.

rowej, w razie zaś przesłania odwołania do władzy odwoławczej — zgody tej ostatniej władzy.

Odwołanie wniesione po upływie terminu władza wymiarowa pozostawia bez rozpoznania, o czym jednak musi zawiadomić płatnika. Przeciwko takiemu postanowieniu przysługuje zażalenie do wyzszej instancji, która rozstrzyga co do tego, czy odwołanie wniesiono na czasie (np. odwołanie nadeszło do urzędu wprawdzie po terminie, ale nadane zostało listem poleconym w terminie, a tylko odnośna koperta zginęła w urzędzie; w tym przypadku płatnik może zapomocą recepisu udowodnić zachowanie terminu).

Jeżeli płatnik spóźnił odwołanie z ważnych i nieuchronnych przyczyn, natenczas mimo to może on wnieść odwołanie przed upływem 7 dni od ustania przeszkody i uzasadnić przyczynę wniesienia po terminie. Takie odwołanie musi władza wymiarowa rozpatrzeć merytorycznie lub przesłać do władzy odwoławczej, która rozstrzyga ostatecznie, czy zaszły ważne przyczyny do uchybienia terminu.

Należy pamiętać, że urzędom skarbowym t. j. władzom I. instancji przysługuje prawo załatwienia odwołania we własnym zakresie, o ile zmniejszenie podatku nie przekroczy zł. 300.—. Jeżeli płatnik nie jest zadowolony z takiego załatwienia, to może w ciągu 14 dni od doręczenia mu odnośnej decyzji zażądać przedłożenia odwołania celem rozpatrzenia przez władzę odwoławczą.

Odwołanie podlega opłacie stemplowej: jeżeli suma spornego podatku wynosi od zł. 50.— do zł. 100.— — 50 groszy, jeżeli suma przenosi zł. 100.— — dwa złote. Przy sumie spornej do 50 zł. odwołanie wolne jest od stempla.

Jak wiadomo odwołanie nie wstrzymuje obowiązku zapłacenia należności podatkowej. Płatnik może jednak w samym odwołaniu — lub też w osobnym podaniu (co jest bardziej wskazane) —prosić o tymczasowe ograniczenie kroków egzekucyjnych do kwoty przez niego uznawanej.

Należy pamiętać, że w odwołaniu musi się wyczerpać wszystkie zarzuty przeciwko nakazowi, późniejsze ich wytoczenie bowiem jest spóźnione, a także ewentualna skarga do Najwyższego Tryb. Admin. nie może powołać się na zarzuty których nie podniesiono w odwołaniu.

Jeżeli władza wymiarowa odrzuciła księgi handlowe płatnika z powodu ich wadliwości czy nierzetelności, natenczas przeciwko dotyczącemu zawiadomieniu władzy skarbowej mogą być podniesione zarzuty łącznie z samym odwołaniem.

Oto w zarysie przepisy, odnoszące się do postępowania odwoławczego w sprawach podatkowych.

Adw. Dr. E. Federgrün.

Jak się pisze odwołanie podatkowe?

Ponieważ w najbliższym czasie nastąpią doręczenia nakazów podatkowych i w związku z tym aktualne stają się odwołania podatkowe, podajemy poniżej uproszczony wzór odwołania podatkowego, który oczywista będzie ulegał zmianom w zależności od okoliczności konkretnego przypadku. Szablon jednak pozostanie ten sam.

Do

Komisji Odwoławczej przy Izbie Skarbowej

w Krakowie

przez

2. Urząd Skarbowy

w Krakowie

Leon Kowalski, kupiec, w Krakowie, ul. św. Marka 14. wnosi odwołanie od nakazu płatniczego na podatek przemysłowy od obrotu za rok 1936.

Zaczepiam nakaz płatniczy na podatek przemysłowy od obrotu za rok 1936, którym ustalono obrót z mego przedsiębiorstwa za rok 1936 w kwocie zł. 60.000.— i wymierzono przypadający podatek w kwocie zł. 720.— i wnoszę o zmianę powyższego nakazu w tym kierunku, że się obniża obrót rzeczony do kwoty zł. 25.000 i odpowiednio obniża podatek, a to z powodu wadliwości postępowania, błędnej oceny sprawy pod względem faktycznym i prawnym.

Uzasadnienie.

I. Wadliwość postępowania polega na tym, że władza wymiarowa odstępując od treści mego zeznania, które w całości podtrzymuję, nie dała mi możności wyjaśnienia nasuwających się jej wątpliwości i nie wezwała mnie po myśli art. 71. O. P. do uzupełnienia wyjaśnienia lub sprostowania zeznania, pomimo, że prowadzę prawidłowe księgi handlowe. W ten sposób władza wymiarowa odebrała mi możność obrony przed niesłusznym wymiarem.

Dowód: akta wymiarowe i przesłuchanie moje.

II. Władza wymiarowa błędnie ustaliła mój obrót we wysokości zł. 60 000.— albowiem ..... (tu następują konkretne i cyfrowe zarzuty).

Dowód: świadek..., biegły... itd.

III. Władza wymiarowa — bez jakiejkolwiek podstawy prawnej odrzuciła moje księgi handlowe tylko z tego powodu, że księgowanie zakupu w moim przedsiębiorstwie odbywało się na podstawie dowodów dostawy, a nie rachunków. Tego rodzaju brak nie może jednak w żadnym przypadku dyskwalifikować moich ksiąg handlowych a judykatura Najwyższego Trybunału Administracyjnego przesądziła już niejednokrotnie tę kwestię w tym kierunku, że dowody dostawy są wystarczającym alegatem zakupu.

Leon Kowalski mp.

Wielkie udogodnienie dla P. T. Kupców i Przemysłowców!

NOWY SYSTEM obsługi BUCHALTERYJNEJ!

W ciągłym dążeniu do usprawnienia i racjonalizacji prac związanych z prowadzeniem ksiąg handlowych Biuro Buchalteryino-rewizyjne P. DIAMANTA w Krakowie prezentuje P. T. Kupcom i Przemysłowcom nowy system obsługi buchalteryjnej w formie

RYCZAŁTU BUCHALTERYJNEGO

obejmującego:

1) prowadzenie wzgl. stały nadzór księgowości,

2) wszelkie poradnictwo buchalteryjno-podatkowe,

3) załatwianie wszelkich czynności w zakresie księgowości wobec władz skarbowych, jak asystowanie przy rewizjach skarbowych, wygotowywanie dotyczących pism, zeznań, odwołań i t. p.

Z uwagi na b. poważne udogodnienie i odciążenie P. T. Kupców i Przemysłowców, związane z powyższym ryczałtem, poleca się ten nowy system obsługi buchalteryjnej.

Nowy dział Biura — Dział administracji nieruchomości.

W ustawicznym dążeniu do rozszerzenia działalności Biura Buchalteryjno-Rewizyjnego, zawiadamia się, że uruchomiony został nowy

Dział Administracji nieruchomości,

którego zadaniem jest prowadzenie wszelkich agend administracyjnych, prawnych, podatkowych i buchalteryjnych, związanych z zarządem nieruchomości — w sposób fachowy i zapewniający maksimum wpływów przy minimum wydatków

Poniżej podajemy tabelaryczne zestawienie wszystkich świadczeń publicznych dla właścicieli nieruchomości.

Tytuł płatności	Wysokość opłaty:	Termin płatności:
Podatek od nieruchomości	8% od rocznego czynszu, na rzecz Skarbu, o ile czynsz roczny nie przekracza zł. 1000. 12% od rocznego czynszu, na rzecz Skarbu, gdy roczny czynsz przekracza zł. 1000. Ponadto 7% na rzecz Samorządu.	W dwóch ratach półrocznych: I. rata do 30 czerwca II. rata do 30 listopada
Opłata wodociągowa	5% od rocznego czynszu	W 4 ratach kwartalnych: I. do 14 kwietnia, II. do 14 lipca, III. do 14 września, IV. do 14 stycznia roku następnego
Opłata kanałowa	2% od rocznego czynszu (40% opłaty wodociągowej)	W 4 ratach kwartalnych: I. do 14 marca, II. do 14 czerwca, III. do 14 września IV. do 14 grudnia
Opłata od czynszu na rzecz Funduszu Pracy	0.5% od czynszu osiągniętego w danym kwartale kalendarzowym	W 4 ratach kwartalnych: I. do 31 maja, II. do 31 sierpnia III. do 30 listopada IV. do 28 lutego roku następnego
Opłata za prąd do latarni orjentacyjnej (w Krakowie)	Ryczałt zł. 4.40 miesięcznie	do 14 każdego miesiąca
Opłata za ubezpieczenie budowli od pożaru w Powszechn. Zakładzie Ubezpiecz. Wzajemnych	Kwota podana w nakazie płat. obliczona według wartości nieruchomości, opartej na oszacowaniu.	W 2 ratach półrocznych: I. do 1 maja II. do 15 listopada

Ponadto płatne są w okresach miesięcznych: pensja dozorcy, należność za ubezpieczenie dozorcy w Ubezpieczalni Społecznej, opłata za czyszczenie kominów, opłata za wywóz popiołu i śmieci (w Krakowie zł. 0.50 za 1 skrzynkę jakoteż opłata ewent. za ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej, opłata za dodatkowe ubezpieczenie 1/3 budowli od ognia,) 2/3 budowli są przymusowo ubezpieczone w Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych), podatek dochodowy, o ile roczny dochód z nieruchomości przekracza kwotę zł. 1.500.— i t. d.

Palący Problem - Asekuracje prywatne!

Asekuracje prywatne i idea prywatno-asekuracyjna przechodzą poważny kryzys.

Od znanego krachu jednej z najpotężniejszych instytucyj asekuracyjnych na świecie — „Feniksa“ — poprzez upadek i załamanie się całego szeregu innych towarzystw ubezpieczeniowych (w Polsce ostatnio „Europa“) szerokie masy straciły zaufanie do idei asekuracyjnej.

Prawdą jest, że współczesne tendencje socjalne i ekonomiczne, etatyzm i niepewność polityczna nie mogą sprzyjać należytemu rozwojowi ubezpieczeń prywatnych, które są przecież par excellence wytworem gospodarki liberalnej, opartej na zaufaniu, stabilizacji i oszczędności, — tym niemniej jednak nie ulega wątpliwości, że — podobnie, jak w naturze ludzkiej tkwi pęd do zabezpieczenia przyszłości i zaoszczędzenia odpowiednich zasobów materialnych celem zabezpieczenia jutra — tak samo w społeczeństwach o wysokim wyrobieniu gospodarczym ubezpieczenia prywatne stały się zrozumiałą przez się instytucją o kolosalnym znaczeniu sojalnym i ekonomicznym.

Z tych względów nawet załamania wielkich koncernów asekuracyjnych nie mogą podważyć samej idei asekuracyjnej.

Szeroki ogół winien jednak widzieć, że za kulisami omawianych krachów stały nietylko przyczyny natury ogólnej, ale — może niekiedy i w przeważnej mierze — spekulacja, życie ponad stan, lekkomyślna i roz rzutna gospodarka.

Jeżeli więc z jednej strony ubezpieczenia prywatne muszą istnieć i będą w dalszym ciągu istniały jako konieczność gospodarcza, to z drugiej strony należy przed definitywnym zawarciem transakcyj asekuracyjnych zasięgnąć porady fachowca objektywnego i niezaangażowanego, któryby przez odpowiednie informacje umożliwił laikowi orientację w tej tak skomplikowanej dziedzinie.

Z tego założenia wychodząc założyliśmy w naszym Biurze — nowy **DZIAŁ PORADNI TECHNICZNO - ASEKACYJNEJ** pod kierownictwem długoletniego pracownika asekuracyjnego.

Zainteresowani zechcą się zgłaszać w Biurze Buchalteryjno - Rewizyjnym P. Diamanta w Krakowie ul. Grodzka 13.

* * *

UWAGA! Dla uniknięcia nieporozumień podkreślamy, że nasza PORADNIA ASEKURACYJNA nie zajmuje się ani pośredniczeniem przy zawieraniu transakcyj asekuracyjnych ani też polecaniem któregokolwiek z towarzystw ubezpieczeniowych. PORADNIA kierowana przez osobę niezaangażowaną, ma tylko na celu udzielanie bezstronnych i objektywnych informacyj techniczno-fachowych z zakresu wszystkich działów ubezpieczeniowych.

Z orzecznictwa podatkowego

Jeżeli w postępowaniu wymiarowym zostało stwierdzone do protokołu badania ksiąg handlawych, dokonanego w obecności płatnika, iż płatnik nie przedstawił „dowodów kasowych", to z tego niespornie ustalonego stanu faktycznego wolno władzy II instancji snuć wniosek o nieprawidłowości ksiąg, chociaż władza I instancji tego braku niewymieniła wśród powodów uznania ksiąg za nie prawidłowe. (Wyrok N. T. A. z 4. 12. 1933 L. rej. 3684/31).).

Brak dowodów kasowych stanowi dostateczną podstawę do uznania ksiąg płatnika za nieprawidłowe wzgl. do odmówienia im mocy dowodowej. (N. T. A. z 1. 10. 1930 L. rel. 3628/28).

Okoliczność, że płatnik do czasu wniesienia odwołania zaległości w księgowaniu usunął, nie może usunąć wadliwości ksiąg, stwierdzonych w prawidłowym trybie postępowania w terminie wcześniejszym. (N. T. A. z 2. 5. 1928. L. rej. 1753/26).

Spóźnione księgowanie faktur, nawet z powodu domagania się opustu z ceny fakturowej, stanowi dostateczny powód do nieuznania ksiąg za prawidłowe. (N. T. A. 21. 5. 1935. L. rej. 6344/33).

Ustawa o podatku doch. nie zna żadnych przeszkód do przeprowadzenia strat, poniesionych w latach ubiegłych, przez księgi w latach późniejszych, gdy podatnik doszedł ostatecznie do przekonania o niemożności zainkasowania tych należności. (N. T. A. z 11. 4. 1935. L. rej. 9624/32).

Ani ustawa o pod. przem., ani żaden inny przepis prawa nie zabrania płatnikom złożone do protokułu rewizji ksiąg handlowych oświadczenia jako polegające na błędzie zmieniać lub cofać. (N. T. A. z 18. 9. 1933. L. rej. 8461/32).

Gotowość przedstawienia ksiąg handlowych na poparcie obrotu, wykazanego w zeznaniu o pod. przem. winna być oświadczona w sposób pozytywny, brak zaś oświadczenia jest równoznaczny z odmową. Postawienie kreski we właściwych rubrykach zeznania jest równoznaczne z odmową, błędne jest natomiast zapatrywanie strony, jakoby utrata przywileju z art. 76 ust. 3 (obecnie art. 88 Ord. od.) ustawy mogła nastąpić dopiero w wypadku wyraźnego zaprzeczenia w zeznaniu o obrocie faktu prowadzenia ksiąg oraz wyraźnego odmówienia gotowości przedłożenia tychże. (wyrok N. T. A. z 4. 2. 1925. L. rej. 493/24).

Stwierdzenie w księgach kupca jednostkowego sald kredytowych w ks. kasy pozbawia księgi te cech prawidłowości, atoli sama przez się nie uniemożliwia jeszcze stwierdzenia stanu majątkowego oraz całokształtu operacyj handlowych przedsięborstwa i nie pozbawia ksiąg tych znaczenia środka dowodowego. (Wyrok N. T. A. z 27. 2. 1935. L. rej. 8708/32).

Stwierdzenie w księgach kupca jednostkowego sald kredytowych, powstałych z chwilowych pożyczek grzecznościowych, sama przez się nie może uzasadnić ich pominięcia jako środka dowodowego. (Wy-

rok N. T. A. z 12. 12. 1934. L. rej. 9296/31).

Skoro chodzi o kupca jednostkowego okoliczność, iż stwierdzono w jego księgach usterki, dotyczące ich prawidłowości, nie może sama przez się uzasadnić pominięcie tych ksiąg jako środka dowodowego. Władza winna w takim wypadku, o ile usunięcie usterek i wprowadzenie potrzebnych pod kątem widzenia przepisów podatkowych korektur da się przeprowadzić, wdrożyć w tym celu postępowanie wyjaśniające. (Wyrok N. T. A. z 4. 9. 1934. L. rej 7355/31).

Zarzut skargi, że w komisji zasiadł niesłusznie jako członek Komisji i konkurent, jest nieuzasadniony. (Wyrok N. T. A. z 12. 5. 1927 L. rej. 1410/25).

Ustalenie obrotu w wysokości odpowiadającej zapisom w księgach nie jest równoznaczne z uznaniem ksiąg za prawidłowe. (Wyrok N. T. A. z 31. 12. 1932 L. rej. 5180/30).

Odmówienie księgom charakteru prawidłowych ksiąg handlowych z powodu formalnych braków, jeszcze nie uzasadnia całkowitego ich pominięcia przy ustalaniu dochodu w myśl art. 17 ustawy o pod. dochodowym. (Wyrok N. T. A. z 29. 1. 1935 L. rej. 11041/31).

Uznanie ksiąg handlowych osoby prawnej za nieprawidłowe nie pozbawia jej prawa żądania, by w prawidłowym postępowaniu został ustalony dochód, osiągnięty rzeczywiście z jej przedsiębiorstwa w myśl art. 17 ustawy o pod. doch. (Wyrok N. T. A. z 30. 5. 1934. L. rej. 1235/30).

Księgowość pojedyncza, jako jeden ze systemów prawidłowej księgowości, nie może być uznana za pozbawioną wszelkiej siły dowodowej w rozumieniu art. 60. ustawy o państwowym podatku dochodowym. (obecnie art. 81. Ord. Pod.) Wyrok N. T. A. z 27. 2. 1935. L. rej. 8708/32).

Red. odp.: Dr. Efraim Federgrün
Druk „Renaissance" Kraków, Starowiślna 31